

тему “Вопросы этнологии и фольклористики” с предоставлением материалов экспедиций в отдаленные районы Краснодарского края. На факультете искусств представлены студенческие работы в рамках конференции “Музыкальная культура Кубани”. Особый интерес представляют разработки, связанные с музыкально-педагогическим образованием на Кубани, проблемами музыкального просветительства, творчеством разных поколений композиторов Кубани.

Большая часть практических занятий, курсовых, дипломных и научных работ ориентирована на реальные потребности отрасли, которую представляет вуз. Многие студенческие курсовые, дипломные и научные работы выполняются по социальному заказу органов управления, Центра национальных культур Кубани, Союза композиторов, библиотек, информационных служб.

Шумская I.M., аспирантка

АКТЫВІЗАЦЫЯ ТВОРЧАГА МЫСЛЕННЯ ЯК НЕАБХОДНАЯ ЁМОВА ПРАФЕСІЙНАГА СТАНАЎЛЕННЯ АСОБЫ

Асаблівасці сучаснай эпохі, дынамічныя змены ў грамадскім жыцці патрабуюць ад нас перагляду мноства аспектаў працэсу адукацыі і выхавання на ўсіх яго ступенях. На працягу доўгіх гадоў падрыхтоўка спецыялістаў вялася шляхам перадачы ім назапашаных ведаў. Аднак варта мець на ўвазе, што адукацыя – гэта не толькі спосаб трансляцыі пэўнага аб’ёму інфармацыі, але і частка культуры.

Агульнавядома, што ўзровень цывілізаванасці кожнай дзяржавы ў значнай меры вызначаецца магутнасцю “інтэлекту нацыі”. Адукаваны чалавек – гэта ў першую чаргу асоба, шырокі спектр духоўных і інфармацыйных патрэб якой немагчыма цалкам задаволіць праз традыцыйныя

формы навучання. Таму ў новай адукацыйнай сістэме вядучымі павінны зрабіцца не уніфікаваныя, а індывідуалізаваныя запыты, якія фарміруюцца ў адказ на праблемныя жыццёвыя сітуацыі.

Відавочна, што вырашаць пытанні павышэння прэстыжнасці прафесійнай адукацыі і канкурэнтаздольнасці спецыяліста немагчыма без пэўных змяненняў у адукацыйнай сістэме. Адным з такіх змяненняў павінна стаць акцэнтаванне ўвагі на развіцці творчага мыслення асобы, бо эфектыўнасць прафесійнай адукацыі, як, зрэшты, і адукацыі ў цэлым, непасрэдна залежыць ад наяўнасці ў ёй элементаў творчасці.

Творчы працэс, з аднаго боку, абумоўлены аб'ектыўным становішчам, якое часта патрабуе ад чалавека нетыповых рашэнняў жыццёва важных задач, а з другога боку, суб'ектыўнымі фактарамі, да якіх адносіцца матывацыйная сфера асобы. Пры гэтым знешняя матывацыя можа служыць рухавіком творчай актыўнасці толькі пры дапамозе ўнутранай, бо на ўсе перавагі, што выступаюць у якасці знешніх матываў (слава, грошы, кар'ера і г.д.), чалавек можа разлічваць толькі пасля таго, як вырашэнне задачы прынесла свой плён.

Фундаментам прафесійнай падрыхтоўкі, здольнай спалучаць у сабе тэарэтычнае і практычнае навучанне, з'яўляюцца кампетэнтнасць выкладчыкаў і сістэмны падыход у засваенні ведаў, якія абавязаны садзейнічаць рэалізацыі ў прафесійнай дзейнасці творчага мыслення. Таксама важную ролю ў працэсе адукацыі выконваюць разнастайныя віды псіхалага-педагагічных эксперыментаў, якія дазваляюць больш поўна высветліць індывідуальныя характарыстыкі будучых спецыялістаў.

Фарміраванне творчага мыслення непасрэдна звязана з няспынай работай думкі, характэрнай для творчай асобы, а таксама з асаблівасцямі прафесіі. Яно залежыць ад такіх жа асаблівасцей мыслення, як успрыманне інфармацыі, яе аналіз і перапрацоўка, памяць, прафесійнае мысленне. Кожны з

вышэйгаданых прыёмаў важны для іх развіцця і ўзаемадзеяння паміж сабой.

Дзеля таго каб успрыманне ведаў было эфектыўным, патрабуецца арыентацыя на важнасць вывучаемага матэрыялу і перспектыву яго выкарыстання ў будучай прафесійнай дзейнасці. Гэта значыць, што выкладчык павінен мець дакладна сфармуляваныя мэты пазнавальнай дзейнасці. Каб больш трывала засвоіць тую ці іншую інфармацыю, трэба актуалізаваць веды, якія ўжо ёсць у наяўнасці, і суаднесці іх з новымі.

Варта памятаць аб тым, што ў творчай думкі шмат ворагаў, сярод якіх дагматычнасць, дэтэрмінізм, падаўленне ўсякіх эмоцый, жорсткая і зневажальная крытыка. Акрамя таго, пры адсутнасці глыбіннай цікавасці да вывучаемых дысцыплін немагчыма разлічваць на добрую паспяховасць. Індывід, які вучыцца ў рэжыме няспыннага пошуку і адкрыцця, здольны авалодаць такімі відамі і спосабамі дзейнасці, якія фарміруюць яго асобу, садзейнічаюць духоўнаму росту і прафесійнаму станаўленню. Улічваючы гэта, выкладчык павінен імкнуцца як мага больш удасканалваць вучэбны працэс і сваё майстэрства з улікам індывідуальных памкненняў і творчых здольнасцей студэнтаў. Апошнія могуць у поўнай меры рэалізавацца толькі ў тым выпадку, калі чалавек адчувае сваю адпаведнасць таму сацыяльнаму асяроддзю, у якім ён знаходзіцца, той дзейнасці, якой ён займаецца, і вырашэнню тых задач, якія паўстаюць перад ім у працэсе прафесійнага станаўлення.

Такім чынам, для сучаснай вышэйшай школы, бадай, галоўнай праблемай з'яўляецца стварэнне асаблівай атмасферы, якая б спрыяла найбольш поўнаму раскрыццю і далейшаму развіццю індывідуальнага таленту.

Даволі востра цяпер стаіць пытанне павышэння эфектыўнасці завочнага навучання. У адрозненне ад студэнтаў стацыянара, якія знаходзяцца ў пастаянным кантакце з выкладчыкамі і аднакурснікамі і маюць больш магчымасцей для праверкі атрыманых ведаў, студэнты-

завочнікі ў асноўным працуюць самастойна. Таму актывізацыя іх творчага патэнцыялу з'яўляецца актуальнай задачай айчыннай адукацыйнай сістэмы. У сувязі з гэтым варта звярнуць увагу на наступныя рэчы: па-першае, адпаведнасць прафесійнай дзейнасці профілю навучання, па-другое, патрэба стымулявання індывідуальнай зацікаўленасці асобы ў выкананні тых ці іншых вучэбных заданняў, па-трэцяе, самі выкладчыкі абавязаны быць кампетэнтнымі спецыялістамі з трывалымі ведамі псіхалогіі, філасофіі, культуралогіі, этыкі, ім трэба ўлічваць змены, якія адбываюцца ў свеце, і ўспрымаць студэнта “не як ёмістасць, якую неабходна напоўніць, а як паходню, якую трэба запаліць”.

У студэнта павінны быць свае правы: права на памылкі, права быць выслуханым і прынятым усур'ёз, права на прызнанне, права на свой пункт погляду, права на выбар альтэрнатыўных рашэнняў. У працэсе навучання важна ўсталяваць такія адносіны паміж выкладчыкам і студэнтамі, якія захоўвалі б іх псіхічную раўнавагу і падтрымлівалі дух партнёрства і супрацоўніцтва, а пазнанне ператваралі б у творчы акт. Пры гэтым трэба ўлічваць, што выдатным стымулятарам тут з'яўляецца арыентацыя на поспех. Творчыя патрэбы больш глыбока раскрываюцца ў працэсе фарміравання пачуцця ўласнай годнасці, таму ніколі не варта падтрымліваць у студэнта пераканання ў тым, што ён быццам бы няўдачнік.

У краінах Захаду шырока распаўсюджана ўжыванне такога паняцця, як “self-made-man”, што ў перакладзе азначае “чалавек, які сам сябе зрабіў”. Інакш кажучы, тут маецца на ўвазе мадэль асобы, якая валодае высокім патэнцыялам самарэалізацыі і здольная дасягаць значнага поспеху ў жыцці шляхам уласных намаганняў, без асаблівай дапамогі з боку іншых.

Абрахам Маслоў адзначаў, што такія асобы ўяўляюць сабой узор максімальнага адлюстравання чалавечай сутнасці. Ён вылучаў 15 асноўных характэрных рыс, уласцівых такім людзям. Гэта:

1) свабода ад прымхаў і забабонаў, цікавасць да нязведанага, высокая адэкватнасць успрымання рэчаіснасці;

2) прыманне сябе такімі, якія ёсць, адсутнасць шгучных форм паводзін і негатыўная ацэнка такіх паводзін у дачыненні да астатніх;

3) імпульсіўнасць у праяўленні эмоцый, натуральнасць і прастата;

4) дзелавая скіраванасць, занятасць не сабой, а сваёй жыццёвай задачай;

5) схільнасць да адзіноты і разваг;

6) аўтаномія і незалежнасць ад навакольнага асяроддзя;

7) свежасць успрымання;

8) хваравітыя адносіны да ўласнага Я;

9) пачуццё агульнасці з чалавецтвам у цэлым;

10) сяброўства з аднадумцамі;

11) дэмакратычнасць, гатоўнасць вучыцца ў іншых;

12) устойлівыя ўнутраныя маральныя нормы;

13) філасофскае пачуццё гумару;

14) крытычныя і неадназначныя адносіны да культуры або да той культурнай прасторы, у якой яны існуюць;

15) крэатыўнасць ва ўсіх відах дзейнасці.

Сукупнасць усіх вышэйзгаданых рыс з'яўляецца досыць дакладным партрэтам сапраўднай творчай асобы, якая не проста рэалізуе сябе ў адным ці некалькіх відах мастацтва, а ў першую чаргу знаходзіць сваё месца ў рэальным жыцці.

Калі сучасная сістэма адукацыі возьме пад увагу стымуляванне развіцця ў навучэнцаў дадзеных якасцей, то ўзровень эфектыўнасці засваення як агульных, так і прафесійных ведаў значна ўзрасце.

Трэба адзначыць, што механізмы інтэлектуальнай творчай дзейнасці па сутнасці адны і тыя ж, незалежна ад канкрэтнай прыроды аб'екта творчасці. Адрозненне паміж навуковай і мастацкай творчасцю заключаецца толькі ў тым, што стварэнне новага ажыццяўляецца ў другім выпадку ў рамках эмацыянальнай сістэмы мастацтва. Такі падыход

значна павялічвае маштабы творчасці, ён звязаны з эстэтычным бокам працэсу стварэння. Эстэтычнае стала неад’емнай часткай новай прадукцыі творчай дзейнасці чалавека. Эстэтычнае пачуццё – адзін з фактараў матывацыі творчасці, у тым ліку і ў навуковай працы.

У цяперашні час больш, чым калі-небудзь раней, ёсць неабходнасць у высокаадукаваных спецыялістах, здольных выйсці за рамкі традыцыйнага мыслення і раскрыць сябе ў творчым імпульсе. Чалавек, які можа творча падыходзіць да вырашэння прафесійных задач, рэалізуе пры гэтым і сваю стратэгію, і стратэгію паводзін, і стратэгію жыцця.

Адукацыі належыць выкананне адказных функцый: рыхтаваць чалавека да жыцця і ўзнаўляць “высокія веды”, трасфармаваць агульначалавечыя і нацыянальныя культурныя каштоўнасці на ўзровень індывіда. На парозе новага тысячагоддзя нам неабходна ажыццявіць чарговую пераацэнку каштоўнасцей, адмовіцца ад шаблоннага ўспрымання існуючых рэалій і выпрацаваць у сабе сапраўды творчыя адносіны да жыцця.

Шырокая В.І., дацэнт

РОЛЯ КУРСА АРКЕСТРАВАЙ ЛІТАРАТУРЫ Ў ПАДРЫХОЎЦЫ КІРАЎНІКОЎ АРКЕСТРАЎ НАРОДНЫХ ІНСТРУМЕНТАЎ

Лекцыйны курс аркестравай літаратуры чытаюць студэнтам Беларускага ўніверсітэта культуры нядаўна. Увядзенне гэтага курса ў навучальны план абумоўлена спробай палепшыць якасць падрыхтоўкі будучых кіраўнікоў аркестраў народных інструментаў.

Заўважана: студэнты, што заканчваюць ВНУ культуры, атрымліваюць добрую дырыжорскую падрыхтоўку, але ў прафесійнай дзейнасці сутыкаюцца з цяжка вырашальнымі пытаннямі: дзе ўзяць рэпертуар, якая нотная